

Der er aldeles ikke her Tale om nogen som helst Toldbeskyttelse, saa meget mindre, som Indførselen af udenlandsk Smør her til Landet er fri. Der er i Tidens Løb indført ikke saa ganske lidt udenlandsk Smør til Danmark og bliver det ganske sikkert ogsaa den Dag i Dag. Men naturligvis indeholder Margarine Lovgivningen nogen Beskyttelse for Smørret, det er ganske givet. Det er en Beskyttelse af et Varemærke eller en Varebetegnelse, det er en Beskyttelse mod illoyal og uretmæssig Konkurrence og mod Forfalskning og Bedrageri, men at den Slags Beskyttelse ydes andre Erhverv her i Landet, har jeg ikke noget imod, ikke det allermindste, det finder jeg rimeligt og forsvarligt.

Det vil af de Bemærkninger, jeg her har fremført, fremgaa, at jeg nærer store Betæneligheder ved at gaa med til at opheve Forbudet mod Farvning af Margarine og til at yde Lovforslaget Støtte i en Form, hvori en saadan Bestemmelse er udeladt. Jeg vil dog ikke lægge Skjul paa, at der indenfor mit Parti er Medlemmer, der ser ganske anderledes paa dette Spørgsmaal, at jeg ikke taler paa hele mit Partis Vegne. Der er forskellige Opfattelser indenfor mit Parti af denne Sag; men een Ting er vi ganske enige om, og det er dette at søge Sagen belyst saa godt, som det overhovedet er muligt. Det vil jeg altsaa gerne anbefale finder Sted i det Udvalg, som faar med Sagen at gøre.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne benytte Lejligheden til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. Der fremkom for nogle Dage siden Meddelelser i adskillige Blade her i Landet om, at vort Smør i Belgien blev forfalsket derved, at det blev sammenblandet med udenlandsk daarligt Smør og derefter solgt som dansk lurmærket Smør. Det blev endvidere meddelt i disse Blade, at det danske Smør som Følge deraf vilde tabe sit gode Omdømme paa det belgiske Marked. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om han er i Stand til at give Oplysninger vedrørende dette Spørgsmaal, idet jeg selvfølgelig føler mig ganske sikker paa, at den højtærede Minister, hvis de danske Bladmeddelelser skulde vise sig at være rigtige, vil gøre sig alle mulige Anstrengelser for at faa Spørgsmaalet nærmere oplyst og foretage alle fornødne Skridt for om muligt at hindre, at sligt finder Sted. Jeg er ganske sikker paa, at Ministeren i den Retning er enig med mig, naar jeg mener, det gælder om at erhverve og bevare et godt Omdømme for vort Smør, ikke alene i et enkelt Land, men

i alle de Lande, som vi ønsker at komme i Handelsforbindelse med.

Nina Bang: Det foreliggende Lovforslag er, saa vidt jeg har kunnet optælle, det 15de Lovforslag angaaende Margarine, der er fremsat her paa Rigsdagen. Allerede det, at man i et Samfund, hvor Tusinder af Varer faar Lov til at leve deres Liv ganske ubemærket, endskønt de maaske ikke altid burde det, i Løbet af en Memmeskealder 15 Gange har fremsat Lovforslag om en bestemt Vare, viser jo, hvilken Betydning man tillægger denne Vare. Og naar man læser det foreliggende Lovforslag igennem, faar man ogsaa det Indtryk, at Margarine betragtes som en overordentlig farlig Vare; man kan undertiden ikke frigøre sig for at se foran sig Plakaten med Dødningshovedet og Paaskriften: Gift. Man kommer til at mindes og forstaa en Udtalelse, som en af Venstres betydeligste Ordførere en Gang fremsatte i Folketinget, idet han udtalte, at Margarine loven behøvede egentlig talt kun een Paragraf, og den skulde lyde saaledes: Enhver, der tilvirker, indfører, udfører, sælger eller køber Margarine, skal straffes. Under hele den Lovgivning, der har været om Margarine, har denne Vare jo imidlertid med ægte Proletarsejghed og ægte Proletarlivsvillie hævet sig fra at være en halvt eller helt forægtet Vare, der kun produceredes og forbruges i ringe Omfang og kun benyttedes i Smug, til at blive en Vare, hvoraf der aarlig produceres og forbruges over 50 Mill. kg her i Landet. Den spises nu i alle Samfundsklasser, baade i By og paa Land; og der har været en Tid, hvor det ikke blot var almindeligt, at man spiste den, men hvor det tilmed var nødvendigt, hvor det betragtedes som en Samfundspligt at spise den for at spare Smørret til Udførsel.

Det var i 1870'erne, at Margarine for første Gang viste sig paa Markedet, og Smørret erklærede straks Margarine Krig. Her hjemme begyndte Krigen i 1885 med Loven om de særlige Fustager for Margarine, men den rigtige store Smørkrig udbrød først et Par Aar efter. Naar jeg her minder om disse lidt fjerne Tiders Kampe, saa skyldes det den Omstændighed, at de af Lovforslagets Afgivelser fra den bestaaende Ordning, som vil vække størst Opmærksomhed, netop angaar de samme Forhold, som den Gang satte Sindene over hele Landet i Bevægelse, nemlig Paragraffen om Farveforbudet og Paragraffen om Blandingen af Smør og Margarine, den Paragraf, som Venstres ærede Ordfører gik saa over-